

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo Krajowe

1.1 Nowe przepisy wchodzące w życie

- 1.1.1 Ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych.
- 1.1.2 Ustawa z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.
- 1.1.3 Ustawa z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

1.2 Projekty Ustaw/rozporządzeń

- 1.2.1 Projekt ustawy z dnia 15 stycznia 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
- 1.2.2 Projekt ustawy z dnia 08 Stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.
- 1.2.3 Rządowy projekt ustawy z 27 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych.
- 1.2.4 Projekt ustawy z dnia 24 października 2017 r. o jawności życia publicznego.

2. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 2.1. Komunikat FIS - IV Dyrektywa AML z perspektywy TFI.
- 2.2. Komunikat FIS w sprawie rozporządzenia PRIIPs
- 2.3. Komunikat IZFiA w sprawie ze zmianą formularza sprawozdania dla podmiotów rynku finansowego za okres styczeń-grudzień 2017r.
- 2.4. Zmiany w ustawie CIT obowiązujące od 1 stycznia 2018 r.

II. Obszar zmian

1. Prawo Krajowe

1.1 Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1.1 **Ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych.**

Data wejścia w życie: 13.01.2018 r.

Najważniejszym celem ustawy jest ograniczenie luki w podatku VAT spowodowanej wyłudzeniami. Ustawa wprowadza system eliminujący z obrotu gospodarczego podstawione firmy oszukujące uczciwych przedsiębiorców i przez to wzmacnia bezpieczeństwo podatników VAT w obrocie gospodarczym. Ustawa ma na celu poprawę warunków prowadzenia działalności gospodarczej dla wszystkich podatników poprzez przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku. Ustawa przewiduje:

- 1) dokonywanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej analiz ryzyka wykorzystywania banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do popełniania wyłudzeń skarbowych, w szczególności w zakresie VAT przez zorganizowane grupy przestępcze (art. 258 kk) oraz przestępstw z nimi związanych (np. wystawianie pustych faktur) m. in. na podstawie danych o rachunkach przedsiębiorców oraz o transakcjach między przedsiębiorcami w rozumieniu projektu, a także na podstawie wskaźnika ryzyka ustalonego przez izbę rozliczeniową,
- 2) automatyczne ustalanie w STIR, na podstawie danych z banków i SKOKów oraz danych publicznie dostępnych, przekazanych z CRP - KEP, wskaźnika ryzyka wykorzystywania banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do popełniania wyłudzeń skarbowych,
- 3) nałożenie na banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe obowiązku przekazywania do STIR danych, o których mowa w pkt I, w tym stanowiących odpowiednio tajemnicę bankową lub tajemnicę zawodową SKOK w celu ustalania wskaźnika ryzyka,
- 4) zapewnienie izbie rozliczeniowej stałego, automatycznego dostępu do danych z Centralnego Rejestru Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników (CRP KEP), nie stanowiących tajemnicy skarbowej, w tym znajdujących się w CRP KEP danych z KRS i CEIDG, w celu ustalania wskaźnika ryzyka,
- 5) przekazywanie przez izbę rozliczeniową informacji o wskaźniku ryzyka Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, a także bankom i SKOKom w celu realizacji określonych obowiązków m. in. wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- 6) uprawnienie Szefa KAS do uzyskania w trybie wnioskowym, za pośrednictwem STIR, dodatkowych informacji od banków i SKOKów związanych z wykonywaną analizą ryzyka,
- 7) określenie:
 - a) zakresu danych przekazywanych przez banki i SKOKi w celu ustalenia przez izbę rozliczeniową wskaźnika ryzyka,
 - b) zasad kontroli wypełniania obowiązków przez banki i SKOKi oraz izbę rozliczeniową (kontrolę sprawuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, odpowiednie stosowanie przepisów o kontroli celno-skarbowej),
 - c) zasad blokady na żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej rachunku przedsiębiorcy m. m. w związku z wynikiem analizy ryzyka,

- d) terminów przesłania danych inicjalnych do systemu teleinformatycznego izby rozliczeniowej.
- 8) prowadzenie elektronicznie wykazów podmiotów, które nie zostały zarejestrowane jako podatnicy VAT, zostały wykreślone z rejestru z urzędu bez konieczności zawiadamiania tego podmiotu lub zostały przywrócone jako podatnicy VAT; wykazy będą udostępniane w BIP MF.
 - 9) rozszerzenie katalogu przestępstw określonych w art. 2 pkt 15 ustawy o KAS, których rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie należy do zadań Krajowej Administracji Skarbowej o czynny zabronione stypizowane w art. 299 kk (pranie brudnych pieniędzy) oraz określenie narzędzi prawnych w celu skutecznej realizacji ww. zadania przez KAS.

Dane przekazywane do STIR będą dotyczyły rachunków przedsiębiorców niezależnie od tego, czy są oni podatnikami VAT. Banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe nie mają bowiem obecnie praktycznej możliwości ustalenia, którzy z ich klientów posiadają status podatnika VAT. Ponadto celowe jest, aby ustalenie wskaźnika ryzyka dotyczyło także podmiotów, które nie są jeszcze zarejestrowane jako podatnicy VAT, tak aby w razie uzyskania informacji, że dany podmiot może prowadzić działania z zamiarem wykorzystania działalności banków lub spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do celów mających związek z wyłudzeniami skarbowymi, naczelnik urzędu skarbowego miał możliwości odmowy jego rejestracji jako podatnika VAT. Procedury przestępcze zmierzające do wyłudzenia podatku VAT często wykorzystują tzw. "znikającego podatnika". W takich sytuacjach kluczowe jest podjęcie niezwłocznych działań w celu zabezpieczenia środków, które powinny zostać przeznaczone do zapłaty należnego podatku, zanim zostaną on wytransferowane poza polski system bankowy. Dlatego w projektowanych przepisach przewidziano dwa szczególne rozwiązania:

- 1) mechanizm blokady rachunku na żądanie Szefa KAS
- 2) odmowę rejestracji i wykreślenie z urzędu przedmiotu jako podatnika VAT bez konieczności zawiadamiania tego podmiotu.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000130>

1.1.2 Ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw („split payment”).

Data wejścia w życie: 07.01.2018 r.

Ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221), zwanej dalej "ustawą o VAT", oraz w niektórych innych ustawach celem zapewnienia kompleksowości wprowadzanych rozwiązań. Celem proponowanego rozwiązania jest zapewnienie większej stabilności wpływów z tytułu podatku od towarów i usług, ale również zapobieganie unikaniu płacenia podatku od towarów i usług, co zapewni większe bezpieczeństwo podatkowe, pewność prowadzenia działalności gospodarczej oraz zachowanie równych zasad konkurencji.

Mechanizm podzielonej płatności uważany jest za jedno z rozwiązań do przeciwdziałania nadużyciom i oszustwom podatkowym. Umożliwia bowiem organom podatkowym monitorowanie i blokowanie środków na rachunkach VAT, eliminując ryzyko znikania podatników wraz z zapłaconym im przez kontrahentów, a nieodprowadzonym podatkiem VAT. Mechanizm ten z założenia utrudnia, lub wręcz uniemożliwia, powstawanie nadużyć już na etapie samej transakcji. Jednocześnie zapewni lepszą transparentność rozliczeń VAT -owskich i utrudni wyprowadzanie pieniędzy za granicę.

Ustawa wprowadza dobrowolność w stosowaniu mechanizmu podzielonej płatności. Inicjatywę w powyższym zakresie pozostawia się nabywcy towarów lub usług, niemniej jednak skorzystanie przez niego

z tej metody rozliczeń będzie oznaczało określone konsekwencje zarówno dla nabywcy, jak i dla dostawcy towarów lub świadczącego usługi. Proponowane przepisy zawierają również system zachęt dla tych podatników, którzy podejmą decyzje o dobrowolnym stosowaniu mechanizmu podzielonej płatności. W szczególności w przypadku podatników, którzy będą stosować metodę podzielonej płatności nie będą miały zastosowania regulacje związane ze stosowaniem sankcji, określonych w art. 112b i art. 112c ustawy o VAT oraz nie będą miały zastosowanie przepisy o odpowiedzialności solidarnej. Ponadto, jeżeli podatnik zdecyduje się na zwrot nadwyżki podatku od towarów i usług naliczonego na rachunek VAT, wówczas taki zwrot będzie dokonany w przyspieszonym terminie (25 dni). Przewiduje się również rezygnację z pobierania wyższej kwoty odsetek za zwłokę w odniesieniu do zaległości w podatku od towarów i usług, jeżeli podatnik korzysta z mechanizmu podzielonej płatności do zaległości powstałej za okres, za który podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę podatku naliczonego, której nie mniej niż 95% wynika z faktur, które zostały zapłacone z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. Proponuje się również dodatkową zachętę dla podatników dokonujących wcześniejszej zapłaty zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług, za pomocą rachunku VAT. W takim przypadku kwota zobowiązania może być zmniejszona o kwotę obliczoną na podstawie zaproponowanego wzoru, uzależnioną od kwoty zobowiązania, stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej na dwa dni robocze przed dniem zapłaty oraz terminu, w jakim zobowiązanie zostanie uregulowane.

Ponadto ustawa wprowadza zmiany w poszczególnych innych ustawach:

W ustawie o rachunkowości - wprowadza dla jednostek sporządzających sprawozdanie finansowe zgodnie z załącznikiem nr I do ustawy obowiązku ujawniania w informacji dodatkowej wartości środków zgromadzonych na rachunku VAT. Powyższa konieczność wynika z faktu, iż środki te mogą być przeznaczone wyłącznie na cele określone w niniejszym projekcie ustawy. A zatem jednostka nie może nimi dowolnie dysponować, jak to jest w przypadku środków zgromadzonych na innych rachunkach bankowych jednostki.

W ustawie- Prawo bankowe dodaje się nowy rozdział zatytułowany „Rachunek VAT”, który zawiera regulacje dotyczące obowiązku otwarcia i zasad prowadzenia rachunku VAT. Regulacje określają obowiązek dla banku otwarcia i prowadzenia rachunku VAT dla podmiotu, któremu bank otwiera rachunek rozliczeniowy, który będzie służył gromadzeniu środków pieniężnych wyłącznie z tytułu zapłaty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług płaconej dostawcy towarów lub usługodawcy przy użyciu komunikatu przelewu na potrzeby mechanizmu podzielonej płatności oraz zwrotu podatku od towarów i usług przez urząd skarbowy.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU2018000062>

- 1.1.3** Ustawa z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Data wejścia w życie: 01.01.2018 r.

Ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych zwanej dalej: "ustawą o PIT", ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanej dalej: "ustawą o CIT" oraz ustawie dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Ustawa w ramach działań uszczelniających system podatków dochodowych przewiduje m.in.:

- wyodrębnienie w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych źródła przychodów w postaci zysków kapitałowych oraz rozdzielenie dochodów uzyskiwanych z tego źródła od pozostałych dochodów podatnika;

w ramach implementacji dyrektywy ATAD:

- modyfikację przepisów dotyczących tzw. niestatecznej kapitalizacji (thin cap) tj. przepisów przeciwdziałających nadmiernemu finansowaniu podatników długiem skutkującym erozją bazy podatkowej w państwie siedziby spółki zależnej
- modyfikację przepisów dotyczących unikania opodatkowania poprzez tworzenie kontrolowanych spółek zagranicznych (Controlled Foreign Company- CFC) w państwach stosującej preferencyjne reżimy opodatkowania, w tym w tzw. rajach podatkowych;
- modyfikację przepisów regulujących funkcjonowanie podatkowych grup kapitałowych (PGK);
- wprowadzenie przepisów limitujących, powyżej progu kwotowego uwzględniającego potrzeby wynikające z działalności operacyjnej przedsiębiorstwa, wysokość kosztów uzyskania przychodów związanych z zawieraniem przez podatników podatku CIT umowami na określone usługi niematerialne;
- wprowadzenie tzw. minimalnego podatku dochodowego w odniesieniu do podatników posiadających nieruchomości komercyjne o znacznej wartości (np. galerie handlowe).

Ustawa podnosi kwotę wolną od podatku do poziomu 8 000 zł. Będzie to miało wpływ na równomierność opodatkowania w proporcji do możliwości płatniczych podatników. Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają bowiem nawet niewielkie dochody, co z punktu widzenia poboru i obsługi podatku jest nieracjonalne.

Ponadto ustawa wprowadza także zmiany o charakterze upraszczającym i precyzującym obecnie funkcjonujące regulacje mogące odnieść pozytywny wpływ na prowadzenie działalności gospodarczej, do których należy m.in. podwyższenie z obecnych 3.500 zł do 10.000 zł, limitu wartości środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych umożliwiające jednorazowe zaliczenie wydatków na nabycie tych środków lub wartości do kosztów uzyskania przychodów.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20170002175>

1.2 Projekty ustaw/rozporządzeń

1.2.1 Projekt ustawy z dnia 15 stycznia 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Status: Projekt ustawy został skierowany do Sejmu – 01.02.2018r.

W dniu 5 czerwca 2015 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowana została Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/170/WE (dalej jako Dyrektywa 2015/849).

Celem przyjętych przepisów jest m.in. dostosowanie europejskich regulacji z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu do wymogów wynikających ze znowelizowanych zaleceń Financial Action Task Force (dalej, jako FATF), a także usprawnienie współpracy oraz wymiany informacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej państw członkowskich (dalej jako JAF) jak również wypracowanie spójnej, unijnej polityki wobec państw trzecich, których systemy przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wykazują znaczące braki.

Projekt nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu ma na celu dostosowanie polskich przepisów do przepisów Dyrektywy 2015/849 oraz znowelizowanych zaleceń FATF, a także zwiększenie efektywności krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. W tym celu projekt uwzględnia również doświadczenia związane ze stosowaniem przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W toku pracach nad projektem uwzględniono również zalecenia kierowane, pod adresem krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu przez Komitet Ekspertów ds. Oceny Środków Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu - MONEYVAL, zawarte w raporcie z przeprowadzonej w 2013 r. ewaluacji polskiego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Ponadto, w związku z faktem przedłożenia w dniu 05 lipca 2016 r. przez Komisję Europejską wniosku w sprawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/1849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i zmieniającej dyrektywę 2009/101/WE (COM(2016) 450 final), (dalej jako V AMLD) w projekcie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu projektodawca starał się uwzględnić te postanowienia obecnej wersji V AMLD (finalizowany obecnie proces legislacyjny V AMLD znajduje się na etapie negocjacji pomiędzy Radą Europejską a Parlamentem Europejskim w ramach tzw. "trilogów"), które zostały uzgodnione w procesie negocjacji prowadzonych pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim i w stosunku, do których z wysoką dozą prawdopodobieństwa można przyjąć, że zostaną przyjęte w V AMLD. W ocenie projektodawcy tego rodzaju uwzględnienie jest wskazane ze względu, na projektowany krótki termin implementacji zmian wprowadzanych przez V AMLD do Dyrektywy 2015/849.

Ponadto do projektu ustawy zostały wydane projekty rozporządzeń:

- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie odbierania zgłoszeń naruszeń przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie zgłoszeń do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie wniosków o udostępnienie informacji z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych oraz udostępniania informacji z tego rejestru;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie w przekazywania informacji o transakcjach o raz formularza identyfikującego instytucję obowiązana;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie przekazywania zawiadomień o okolicznościach mogących wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz innych informacji i dokumentów;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie przekazywania do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej informacji przez prokuratorów oraz powiadomień przez jednostki współpracujące;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie wzoru legitymacji służbowej kontrolera przeprowadzającego kontrolę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie przekazywania informacji o środkach wwożonych na teren Unii Europejskiej lub wywożonych z terenu Unii Europejskiej;
- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie przekazywania informacji w celu wstrzymania transakcji lub blokady rachunku;

Źródło: <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12298001/katalog/12431428#12431428>

1.2.2 Projekt ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.

Status: Opiniowanie – 08.01.2018 r.

W dniu 16 kwietnia 2014 r. przyjęto w Strasburgu dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/50/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur (Dz. Urz. UE L 128 z 30.04.2014, str. 1-7). Dyrektywa ta określa przepisy mające na celu ułatwienie korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej poprzez ograniczenie przeszkód wynikających z niektórych zasad dotyczących dodatkowych programów emerytalnych związanych ze stosunkiem pracy.

Zgodnie z art. 8 ww. dyrektywy dnia 21 maja 2018 r. upływa termin przewidziany na ewentualne przyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania. Projektowana ustawa wykonuje ten obowiązek.

Celem dokonania transpozycji przepisów ww. dyrektywy konieczne jest znowelizowanie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449), zwanej dalej „ustawą o ppe” w związku z określeniem maksymalnego okresu oczekiwania na nabycie prawa do przystąpienia do dodatkowego programu emerytalnego oraz w związku z rozszerzeniem obowiązków informacyjnych pracodawców prowadzących pracownicze programy emerytalne względem ich członków, a także przekazywania informacji przez zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi pracodawcom prowadzącym pracownicze programy emerytalne.

Źródło: <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12306900/katalog/12483364#12483364>

1.2.3 Rządowy projekt ustawy z 27 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych.

Status: Konsultacje publiczne – 04.01.2018 r.

Projekt ustawy (projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych) przewiduje ułatwienia w przyjmowaniu oraz obowiązek zapewnienia możliwości płatności bezgotówkowych w instytucjach administracji publicznej za opłaty i podatki. Chodzi tu o możliwość dokonywania zapłaty podatków, opłat, niepodatkowych należności budżetowych, opłaty skarbowej oraz opłat w organach podatkowych, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych, a także należności w postępowaniu egzekucyjnym.

Nowa regulacja nałoży ponadto na określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy grupy przedsiębiorców, którzy z racji osiąganego przychodu są zobowiązani do stosowania kas rejestrujących, obowiązek zapewnienia akceptacji przynajmniej jednego instrumentu płatniczego w formie elektronicznej. Do sposobów przyjmowania płatności będą należały: płatność przelewem elektronicznym, kartą płatniczą, płatność za pomocą aplikacji w telefonie komórkowym, czy za pomocą Blika itp. Będzie to odpowiedź na oczekiwania społeczne oraz realizacja prawa obywateli do płacenia w sposób bezgotówkowy w znacznie większej liczbie miejsc w stosunku do dotychczasowych lokalizacji.

Dzięki wprowadzeniu regulacji klienci zyskają możliwość płacenia w sposób bezgotówkowy w urzędach i punktach handlowo-usługowych, co przyczyni się do wzrostu ich wygody i spadku kosztów po stronie klientów związanych z np. wypłatami z bankomatów.

Jednocześnie podejmowane są różne działania, aby wspomóc podmioty publiczne i prywatne w rozpoczęciu przyjmowania płatności bezgotówkowych. W zakresie poszerzenia sieci instytucji publicznych akceptujących płatności elektroniczne we współpracy Ministerstwa Rozwoju z Krajową Izbą Rozliczeniową realizowany jest Program upowszechniania płatności bezgotówkowych w jednostkach administracji publicznej. Program ma na celu wsparcie samorządów, urzędów wojewódzkich oraz Policji w uruchomieniu przyjmowania płatności elektronicznych.

Z inicjatywy podmiotów uczestniczących w polskim rynku płatności bezgotówkowych powołano również Fundację Polska Bezgotówkowa, której jednym z zasadniczych celów działania będzie uruchomienie i zapewnienie działania Funduszu Wsparcia Obrotu Bezgotówkowego. Fundusz ma wspomóc sfinansować rozwój sieci akceptacji płatności bezgotówkowych o 600 tysięcy nowych punktów ze sfery komercyjnej.

Należy podkreślić, że zarówno fundusz i program na obecnym etapie nie będą angażowały środków z budżetu państwa, natomiast planowana jest koordynacja działań i wspólne inicjatywy – zwłaszcza w zakresie komunikacji społecznej i edukacji.

Spodziewanym efektem podejmowanych działań jest wzrost liczby punktów akceptujących transakcje bezgotówkowe – zarówno wśród przedsiębiorców, jak i instytucji objętych regulacją oraz wzrost ilości transakcji bezgotówkowych.

Harmonogram wprowadzania obowiązku zapewnienia akceptacji przynajmniej jednego instrumentu płatniczego w formie elektronicznej, przewidziany w rozporządzeniu wykonawczym jest dostosowany do możliwości rynku w zakresie wyposażenia wszystkich zobowiązanych podmiotów w takie narzędzia, jak np. terminale płatnicze POS.

Źródło: <http://legislacja.gov.pl/projekt/12305606/katalog/12474030#12474030>

1.2.4 Projekt ustawy z dnia 24.10.2017 r. o jawności życia publicznego.

Status: Stały Komitet Rady Ministrów – 09.01.2018 r.

Głównym celem proponowanej ustawy jest wzmocnienie transparentności polskiego państwa. Zmiany proponowane przez inicjatora ustawy zakładają uporządkowanie obecnie istniejących przepisów, ale również wprowadzenie nowych, nieznanych dotąd w polskim prawie, rozwiązań. Ich wspólnym celem jest wzmocnienie przejrzystości zarządzania państwem i jego majątkiem. Dzięki przepisom proponowanym w poniższym projekcie wzmocniona zostanie kontrola władz, zarówno

instytucjonalna, jak i społeczna. W założeniu ustawodawcy ustawa przyczyni się do bardziej efektywnego zarządzania państwem, a także będzie silnym wzmocnieniem mechanizmów antykorupcyjnych w Polsce.

Podjmując prace nad projektem ustawy o jawności życia publicznego podjęto się ujęcia w jednym akcie prawnym zasad jawności życia publicznego dotychczas rozproszonych w kilkudziesięciu aktach prawnych. Zdecydowano również o ujednoczeniu zasad składania oświadczeń majątkowych, także ich kontroli, zakresu przedmiotowego, reżimu odpowiedzialności z tytułu uchybienia obowiązkowi składania oświadczenia, przez osoby, na których obowiązek ten spoczywa na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. Projektodawca uzupełnił katalog osób zobowiązanych do złożenia oświadczenia majątkowego o kolejnych funkcjonariuszy publicznych oraz osoby zatrudnione w sferze publicznej, których zakres obowiązków lub uprawnień uzasadnia stosowanie instytucji oświadczeń majątkowych jako mechanizmu prewencji i kontroli w zakresie zagrożeń korupcyjnych

Mając na uwadze powyższe koniecznym było ujęcie w jednym akcie prawnym dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej oraz ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Źródło: <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12304351/katalog/12465401#12465401>

2. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

2.1 Komunikat FIS - IV Dyrektywa AML z perspektywy TFI.

Komunikat FIS dotyczący IV Dyrektywy AML z Perspektywy TFI.

Źródło: http://fispoland.com/2018/01/24/iv-dyrektywa-aml-perspektywy-tfi/?utm_source=getresponse&utm_medium=email&utm_campaign=fispoland&utm_content=Zobacz+nowe+publikacje+FIS

2.2 Komunikat FIS w sprawie rozporządzenia PRIIPs

Komunikat FIS z dnia 05 lutego 2018r. w odniesieniu do funduszy zamkniętych obowiązków sporządzania dokumentu, zawierającego kluczowe informacje o funduszach inwestycyjnych („KID”), istnieje od 1 stycznia 2018 roku.

Źródło: http://fispoland.com/2018/02/05/rozporzadzenie-priips-juz-obowiazuje/?utm_source=getresponse&utm_medium=email&utm_campaign=fispoland&utm_content=Zobacz+nowe+publikacje+FIS

2.3 Komunikat IZFiA w sprawie ze zmianą formularza sprawozdania dla podmiotów rynku finansowego za okres styczeń-grudzień 2017r.

Rzecznik Finansowy, w związku ze zmianą formularza sprawozdania dla podmiotów rynku finansowego za okres styczeń-grudzień 2017, składanego Rzecznikowi Finansowemu na podstawie art.33 Ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, uprzejmie prosi o przesyłanie sprawozdań zgodnie z aktualnie oraz załączonym do niniejszego Komunikatu.

Źródło: https://www.rf.gov.pl/sprawy-biezace/Sprawozdanie_podmiotu_ryнку_finansowego_za_okres_styczen_grudzien_2017_skladane_R_zecznikowi_Finansowemu_na_podstawie_22713

2.4 Zmiany w ustawie CIT obowiązujące od 1 stycznia 2018 r.

Z dniem 1 stycznia 2018 r. weszły w życie zmiany do ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych („Ustawa CIT”). Nowelizacja Ustawy CIT wprowadziła między innymi dwie regulacje dotyczące dochodów z tytułu udziału w funduszach inwestycyjnych. Z dniem 1 stycznia 2018 r. do ustawy CIT zostały wprowadzone dwa nowe źródła przychodów, zyski kapitałowe oraz inne źródła. Zmianie uległa treść art. 22 ust 1 Ustawy o CIT, który otrzymał następujące brzmienie:

„Podatek dochodowy od określonych w art. 7b ust. 1 pkt 1 przychodów z dywidend oraz innych przychodów (dochodów) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustala się w wysokości 19% uzyskanego przychodu (dochodu).”

W nowym brzmieniu przepis powyższy do zysków kapitałowych zalicza także dochody z funduszy inwestycyjnych. Zmiana ta wpływa na zmianę zasad rozliczanie podatku u źródła przez fundusze inwestycyjne.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 Ustawy o CIT, osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne będące przedsiębiorcami, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 tej ustawy, są obowiązane jako płatnicy pobierać, z zastrzeżeniem ust. 2, 2b i 2d, w dniu dokonania wypłaty zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat, z uwzględnieniem odliczeń przewidzianych w art. 22 ust. 1a-1e. Możliwe jest zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niepobranie podatku zgodnie z taką umową pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych certyfikatem rezydencji.

Ponadto z art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy CIT wynika, że za przychody z zysków kapitałowych uważa się przychody z udziału w zyskach osób prawnych, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1 pkt 4b, stanowiące przychody faktycznie uzyskane z tego udziału, w tym: dywidendy, nadwyżki bilansowe w spółdzielniach oraz otrzymane przez uczestników funduszy inwestycyjnych lub instytucji wspólnego inwestowania dochody tego funduszu lub tej instytucji, w przypadku gdy statut przewiduje wypłacanie tych dochodów bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych.

Zgodnie z powyższym w związku ze zmianą brzmienia art. 22 ust. 1 Ustawy CIT, od dnia 1 stycznia 2018 r. na funduszach inwestycyjnych spoczywają obowiązki płatnika 19% podatku od dochodów wypłacanych bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych.

Fundusze wypłacać będą dochody z obowiązkiem poboru 19% podatku z tytułu udziału w danym funduszu bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych na rzecz:

1. polskich osób prawnych (rezydentów podatkowych),
2. zagranicznych osób prawne (nierezydenci) – z zastrzeżeniem, sytuacji w której fundusz inwestycyjny dysponuje certyfikatem rezydencji podatkowej (posiada siedzibę w kraju, z którym Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania) w takiej sytuacji wysokość stawki może zostać obniżona jak w przypadku dywidendy.

Przekazanie podatku powinno nastąpić do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu poboru podatku na rachunek:

1. urzędu skarbowego właściwego dla siedziby podatnika, albo
2. urzędu skarbowego właściwego dla osób zagranicznych (nierezydentów)

Zgodnie z art. 26 ust. 3 – 3d ustawy CIT na funduszach inwestycyjnych w związku z rozliczeniem podatku spoczywają także obowiązki informacyjne.

W przypadku polskich osób prawnych, fundusz zobowiązany jest:

1. przesłać do uczestnika informację o wysokości pobranego podatku w terminie przekazania kwoty podatku;
2. przesłać do urzędu skarbowego, odpowiedniego dla podatnika, deklarację o wysokości pobranego przez płatnika zryczałtowanego podatku w terminie do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku przez Fundusze.

W przypadku zagranicznych osób prawnych, Fundusz zobowiązany jest:

1. przesłać do uczestnika oraz do urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku w terminie do końca trzeciego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym dokonano wypłaty.
2. przesłać do urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych zbiorczą deklarację o wysokości pobranego przez płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych w terminie do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku przez fundusz inwestycyjny.

Kolejną zmianą w Ustawie CIT mającą wpływ na działalność funduszy inwestycyjnych, jest dodanie do art. 26 ust.1m. w następującym brzmieniu:

„W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 3-6 na rzecz podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 6, są obowiązane do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego w wysokości 19% kwoty dokonanej wypłaty. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio”

Zgodnie z powyższą regulacją, funkcja płatnika 19% podatku jest pełniona przez dany podmiot w przypadku gdy spełnione są łącznie dwa warunki:

- 1) dokonuje on wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 3-6 ustawy CIT,
- 2) dokonuje on wypłaty na rzecz podmiotu mającego siedzibę albo zarząd na terytorium krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Lista krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową znajduje się w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 17 maja 2017r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Po nowelizacji ustawy CIT, fundusz inwestycyjny ma obowiązek poboru 19% podatku od wypłat w związku z umorzeniem jednostek uczestnictwa lub wykupem certyfikatów inwestycyjnych, tylko w sytuacjach, gdy beneficjentem tej wypłaty jest uczestnik mający siedzibę lub zarząd na terytorium kraju stanowiącego szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19920210086>